

**Roberto Bellarmini Politani, Societatis Iesu, S. R. E.
Cardinalis, Institutiones linguae Hebraicæ**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

[Genf], 1619

De syllabis, ac pedibus. Cap. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69647](#)

CAPVT I.

De Syllabis, ac Pedibus.

Syllabæ aliæ longæ, aliæ breues. Longæ quæ constant uno ex decem punctis vocalibus. Breues, quæ habent sceua mobile, siue simplex, siue compositum, scilicet cateph patach, vel cateph segol, aut sciurec initio dictinis ante literas labiales בּוּמָף bumaph, & ante alterum sceua, quum ponitur pro conjunctione.

2 Sceua quiescens, ut in lectione, ita etiam in carmine negligitur, cum syllabarum numerum non angeat, nisi per diæresim pronuncietur, aut per diastolen producatur, ut suis locis dicetur.

3 Patach necessitatis literis gutturalibus יְנַח in extremis dictionibus additum, in carmine propriam syllabam facit. Ergo מִשְׁא Masciach, Christus, יְמִשְׁא sciomeangh, audiens, tri-syllaba

syllaba habentur, quæ alioquin ratione accentus tantum disyllaba cēsentur: Idemq; de aliis eiusmodi dicendum.

4 Pedes, quibus in versibus vtuntur Hebræi, duo sunt: alter dicitur syllaba longa, vt תְּמִם tam, perfectus, לֹז lo ei. Alter dicitur יְתַחֵד jathed, clavis: qui duabus constat syllabis, longa, & brevi, instar iambi, vt לְקָל lecha, tibi, עַמְוָד nghamod, stare, אֲמֹר emor, dic, רָאָה ree, vide, וְפָה uphe, & os. Porrò ex his duobus pedibus, Thenungha, & Iathed varie permixtis fiunt alij quatuor, qui nobis appellantur Spondæus — רְבָר davar, verbum: Bacchius — דְּכָרִים devarim, verba: Creticus — כּוֹרְמִים coremim, vinitores: Molossus — פְּרַשׂוּם parascim, equites. Per hos quatuor pedes, & Iambum, quippe voce, vsuq; notiores, Hebræorum carmina metiemur.